

EURÓPSKY PARLAMENT

2004

2009

Dokument na schôdzu

A6-0370/2008

30.9.2008

SPRÁVA

o Výzvach v súvislosti s kolektívnymi zmluvami v EÚ
(2008/2085(INI))

Výbor pre zamestnanosť a sociálne veci

Spravodajca: Jan Andersson

Spravodajca výboru požiadaného o stanovisko (*):
Tadeusz Zwiefka, Výbor pre právne veci

(*) Pridružené výbory – článok 47 rokovacieho poriadku

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
DÔVODOVÁ SPRÁVA.....	14
STANOVISKO VÝBORU PRE PRÁVNE VECI (*).....	17
STANOVISKO VÝBORU PRE VNÚTORNÝ TRH A OCHRANU SPOTREBITEĽA.....	21
VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE	24

(*) Pridružené výbory – článok 47 rokovacieho poriadku

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o Výzvach v súvislosti s kolektívnymi zmluvami v EÚ (2008/2085(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na článok 2, prvá zarážka, článok 2 a článok 3 písm. j) Zmluvy o Európskej únii,
- so zreteľom na články 136, 137, 138, 139 a 140 Zmluvy o ES,
- so zreteľom na články 12, 39 a 49 Zmluvy o ES,
- so zreteľom na Lisabonskú zmluvu z 13. decembra 2007, predovšetkým jej článok 3,
- so zreteľom na článok 152 Lisabonskej zmluvy, v ktorom sa uznáva dôležitosť sociálneho dialógu a kolektívneho vyjednávania pre rozvoj,
- so zreteľom na články 27, 28 a 34 Charty základných práv Európskej únie,
- so zreteľom na Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, najmä jeho článok 11,
- so zreteľom na Európsku sociálnu chartu, najmä jej články 5, 6 a 19,
- so zreteľom na Európsky dohovor o právnom postavení migrujúcich pracovníkov,
- so zreteľom na smernicu 96/71/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb¹ (smernica o vysielaní pracovníkov),
- so zreteľom na správu Komisie o vykonávaní smernice 96/71/ES (SEK(2006)0439) (správa o službách),
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby²,
- so zreteľom na tzv. Montiho doložku k nariadeniu Rady (ES) č. 2679/98 zo 7. decembra 1998 o fungovaní vnútorného trhu vo vzťahu k voľnému pohybu tovaru medzi členskými štátmi³,
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra

---

¹ Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1.

² Ú. v. EÚ L 134, 30.04.04, s. 114

³ Ú. v. EÚ L 337, 12.12.98, s. 8.

2006 o službách na vnútornom trhu¹,

- so zreteľom na rozsudky Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 27. marca 1990 vo veci C-113/89 Rush Portuguesa Ltda/Office Nationale d'Immigration²,
- so zreteľom na rozsudky Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 9. augusta 1994 vo veci C-43/93, Vander Elst³, z 23. novembra 1999 v spojených veciach C-369/96 a 376/96, Arblade⁴, z 25. októbra 2001 v spojených veciach C-49/98, C-50/98, C-52/98, C-54/98, C-68/98 a C-71/98, Finalarte⁵, zo 7. februára 2002 vo veci C-279/00, Komisia/Taliansko⁶, z 12. októbra 2004 vo veci C-60/03, Wolff & Müller GmbH⁷, z 21. októbra 2004 vo veci C-445/03, Komisia/Luxembursko⁸, a z 19. januára 2006 vo veci C-244/04, Komisia/Nemecko⁹,
- so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 11. decembra 2007 vo veci C-438/05, International Transport Workers' Federation a Finish Seamen's Union¹⁰ (vec Viking),
- so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 18. decembra 2007 vo veci C-341/05, Laval un Partneri Ltd¹¹,
- so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 3. apríla 2008 vo veci C-346/06, Rüffert¹²,
- so zreteľom na tieto dohovory Medzinárodnej organizácie práce (ILO): ILO-94, o pracovných doložkách (verejné zákazky); ILO-87, o slobode združovania a ochrane práva organizovať sa; ILO-98, o práve organizovať sa a kolektívne vyjednávať; ILO-117, o základných cieľoch a štandardoch sociálnej politiky, najmä jeho časť IV; ILO-154, o kolektívnom vyjednávaní,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 26. októbra 2006 o uplatňovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov¹³,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 15. januára 2004 o vykonávaní smernice 96/71/ES v členských štátoch¹⁴,

---

¹ Ú. v. EÚ L 376, 27.12.06, s. 36

² [1990] Zb. s. I-1470.

³ [1994] Zb. s. I-3803.

⁴ [1999] Zb. s. I-8453.

⁵ [2001] Zb. s. I-7831.

⁶ [2002] Zb. s. I-1425.

⁷ [2004] Zb. s. I-9553.

⁸ [2004] Zb. s. I-10191.

⁹ [2006] Zb. s. I-885.

¹⁰ Ú. v. EÚ C 51, 23.2.2008, s. 11.

¹¹ Ú. v. EÚ C 51, 23.2.2008, s. 9.

¹² Zatiaľ neuverejnené v Ú. v. EÚ.

¹³ Ú. v. EÚ C 313 E, 20.12.2006, s. 452.

¹⁴ OJ C 92 E, 16.4.2004, str.404.

- so zreteľom na svoje uznesenie z 23. mája 2007 o podpore dôstojnej práce pre všetkých¹ ,
  - so zreteľom na spoločné zásady flexiistoty, odsúhlasené Európskou radou 12. – 13. decembra 2007, ako aj uznesenie Parlamentu o spoločných zásadách flexiistoty z 29. novembra 2007² ,
  - so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,
  - so zreteľom na správu Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci a stanoviská Výboru pre právne veci a Výboru pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa (A6-0370/2008),
- A. keďže Zmluva o ES uznáva základné práva ustanovené v Charte základných práv Európskej únie, ako aj v ústavách členských štátov a v rôznych medzinárodných zmluvách a dohovoroch ako základnú referenciu v právnych predpisoch a praxi Spoločenstva,
  - B. keďže Zmluva o ES ustanovuje príslušné zásady; keďže jednou z hlavných cieľov Spoločenstva je vytvorenie vnútorného trhu, ktorý sa vyznačuje odstránením prekážok voľného pohybu tovaru, osôb, služieb a kapitálu medzi členskými štátmi a ktorý má sociálny rozmer,
  - C. keďže jednou z týchto zásad je uznanie základných ústavných práv občanov vrátane práva vytvárať odbory, práva na štrajk a práva rokovať o kolektívnych zmluvách,
  - D. keďže základné zásady vnútorného trhu zahŕňajú slobodu pohybu pracovníkov, slobodu usadiť sa a slobodu poskytovať služby,
  - E. keďže podľa článku 39 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva voľný pohyb pracovníkov zahŕňa zrušenie akejkoľvek diskriminácie pracovníkov členských štátov na základe štátnej príslušnosti, pokiaľ ide o zamestnanie, odmenu za prácu a ostatné pracovné podmienky,
  - F. keďže obmedzenia základných slobôd sú podľa Zmluvy o ES možné, ak sledujú legitímne ciele zlučiteľné so zmluvou, sú oprávnené z dôvodu vyššieho verejného záujmu, sú vhodné na dosiahnutie sledovaných cieľov a neprekračujú mieru nutnú na dosiahnutie týchto cieľov; keďže zároveň podľa článku 52 Charty základných práv Európskej únie možno výkon práv a slobôd uznaných v tejto charte obmedziť len vtedy, ak sú tieto obmedzenia primerané a nevyhnutné a ak skutočne slúžia cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných,
  - G. keďže ESD uznáva právo na kolektívne konanie ako základné právo, ktoré je súčasťou všeobecných zásad práva Spoločenstva; toto právo bude tiež zakotvené v zmluve, ak sa ratifikuje Lisabonská zmluva,
  - H. keďže Komisia pri mnohých príležitostiach zdôraznila význam platného vnútroštátneho právneho rámca v oblasti zamestnanosti a kolektívneho vyjednávania z hľadiska ochrany práv zamestnancov,

¹ Prijaté texty, P6_TA(2007)0206.

² Prijatý text, P6_TA(2007)0574.

- I. keďže zo správy Komisie o vzťahoch medzi sociálnymi partnermi v Európe z roku 2006 vyplýva, že vysoko rozvinuté kolektívne rokovania majú priaznivý vplyv na sociálne začlenenie,
- J. keďže podľa článku 136 Zmluvy o ES Spoločenstvo a členské štáty „majú za cieľ... zlepšovať životné a pracovné podmienky tak, aby sa dosiahlo ich zosúladenie pri zachovaní dosiahnutej úrovne“;
- a keďže vzhľadom na dosiahnutie tohto cieľa sa v článku 140 Zmluvy o ES ustanovuje, že Komisia má podporovať úzku spoluprácu medzi členskými štátmi v oblasti sociálnej politiky, najmä pokiaľ ide o veci, ktoré sa týkajú práva združovať sa a práva na kolektívne rokovanie medzi zamestnávateľmi a pracovníkmi,
- K. keďže podľa preambuly smernice o vysielaní pracovníkov si podpora nadnárodného poskytovania služieb vyžaduje slobodnú a spravodlivú hospodársku súťaž a opatrenia zaručujúce rešpektovanie práv pracovníkov v plnom súlade s právnym rámcom vnútroštátneho pracovného práva a pracovných vzťahov v členských štátoch,
- L. keďže v odôvodnení 12 smernice o vysielaní pracovníkov sa jasne uvádza, že „právo Spoločenstva nezabraňuje členským štátom uplatniť svoje právne predpisy alebo kolektívne zmluvy uzatvorené medzi zamestnávateľmi a zamestnancami voči každému zamestnancovi, ktorý aj dočasne pracuje na ich území, a to aj v prípade, keď jeho zamestnávateľ má sídlo v inom členskom štáte“, a že „právo Spoločenstva nezakazuje členským štátom vhodným spôsobom zabezpečovať dodržiavanie týchto pravidiel“,
- M. keďže cieľ smernice o vysielaní pracovníkov – zabezpečiť spravodlivú hospodársku súťaž a opatrenia zaručujúce rešpektovanie práv pracovníkov – je dôležitý v období, v ktorom sa rozširuje nadnárodné poskytovanie služieb, na ochranu príslušných pracovníkov rešpektujúc rámec pracovného práva a pracovné vzťahy v členských štátoch,
- N. keďže podľa smernice o vysielaní pracovníkov musia právne systémy členských štátov vytvoriť jadro záväzných pravidiel minimálnej požadovanej ochrany vyslaných pracovníkov, ktoré sa musia v hostiteľskej krajine dodržiavať, a to bez toho, aby bránili uplatneniu podmienok zamestnania a pracovných podmienok, ktoré sú pre pracovníkov výhodnejšie,
- O. keďže článok 3 ods. 8 smernice o vysielaní pracovníkov poskytuje možnosť vykonávať smernicu buď prostredníctvom právnych predpisov alebo prostredníctvom kolektívnych zmlúv, ktoré boli vyhlásené za všeobecne uplatniteľné alebo sú všeobecne uplatniteľné na všetky podobné podniky v príslušnom výrobnom odvetví alebo boli uzatvorené najrepresentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov alebo organizáciami práce na vnútroštátnej úrovni a uplatňujú sa v rámci vnútroštátneho územia, Európsky súdny dvor potvrdzuje, že so zreteľom na cieľ smernice o vysielaní pracovníkov, ktorým nie je harmonizovať systémy vytvárania pracovných podmienok zamestnania, členské štáty si môžu na vnútroštátnej úrovni slobodne vybrať systém, ktorý nie je vyslovene uvedený medzi systémami ustanovenými v smernici o vysielaní pracovníkov,
- P. keďže základné ustanovenia v článku 3 ods. 1 smernice o vysielaní pracovníkov pozostávajú z medzinárodných záväzných pravidiel, na ktorých sa spoločne dohodli členské štáty; poznamenáva, že ustanovenia verejného poriadku v článku 3 ods. 10 rovnako pozostávajú z medzinárodných záväzných pravidiel, ale sú rámcom takým

spôsobom, že členské štáty sú oprávnené vymedziť ich vo vnútroštátnych právnych predpisoch; ďalej konštatuje, že použitie článku 3 ods. 10 je pre členské štáty dôležité preto, aby mohli vziať do úvahy rôznorodosť trhu práce, sociálnu politiku a iné otázky vrátane ochrany pracovníkov a dodržiavať pritom zásadu rovnakého zaobchádzania,

- Q. keďže mobilita pracovníkov do významnej miery prispela k zamestnanosti, prosperite a integrácii EÚ, pričom občanom priniesla nové príležitosti na prehľbovanie vedomostí a skúseností a na lepšie životné podmienky,
- R. keďže v článku 28 Charty základných práv Európskej únie sa uzákoňuje právo na kolektívne rokovanie a kolektívne konanie,
- S. keďže jednotné uplatňovanie a presadzovanie ustanovení smernice o vysielaní pracovníkov je nevyhnutné na splnenie ich cieľov, a najmä rešpektovania ustanovení o rokovaní o kolektívnych zmluvách, ktoré sú platné v členských štátoch,
- T. keďže v článku 3 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu¹ (smernica o službách) sa jasne uvádza, že táto smernica nemá nahradiť smernicu o vysielaní pracovníkov ani sa nedotýka jej uplatňovania,
- U. keďže sa do nariadenia Rady (ES) č. 2679/98 pridala pre voľný pohyb tovaru táto doložka (známa ako Montiho doložka); článok 2: „*Toto nariadenie sa nesmie vykladať tak, aby akýmkoľvek spôsobom ovplyvňovalo uplatňovanie základných práv uznávaných v členských štátoch, vrátane práva na štrajk alebo slobody štrajkovať. Medzi tieto práva môže patriť aj právo alebo sloboda uskutočniť iné kroky, ktoré v členských štátoch podliehajú osobitým systémom priemyselných vzťahov*“,
- V. keďže v článku 1 ods. 7 smernice o službách sa uvádza, že: „Táto smernica neovplyvňuje výkon základných práv, ako ich uznávajú členské štáty a právo Spoločenstva. Neovplyvňuje ani právo vyjednávať, uzatvárať a uplatňovať kolektívne zmluvy a právo na protest v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a postupmi, ktoré rešpektujú právo Spoločenstva“,
- W. keďže Európska rada ustanovila zásady na vytvorenie modelov trhu práce, ktoré majú vysokú úroveň istoty, ako aj vysokú úroveň flexibility, takzvaný model flexiistoty; uznáva sa, že medzi dôležité súčasti úspešného modelu flexiistoty patria silní sociálni partneri so širokým priestorom na kolektívne vyjednávanie,
- X. keďže ESD má za úlohu vykladať právne predpisy Spoločenstva z hľadiska základných práv a slobôd a zabezpečovať, aby sa pri výklade a uplatňovaní Zmluvy o ES dodržiavali právne predpisy,
- Y. keďže pri jednotlivých prípadoch je úlohou vnútroštátnych súdov zisťovať, či sú splnené kritériá, podľa ktorých sú obmedzené základné slobody zlučiteľné s právnymi predpismi

---

¹ Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s.36.

Spoločenstva,

- Z. keďže právo na kolektívne konanie a na uzatváranie kolektívnych zmlúv je základným právom, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť všeobecných zásad právnych predpisov Spoločenstva; keďže v tejto súvislosti by sa ESD nemal opierať o vyhlásenie Rady a Komisie z 24. septembra 1996, ktoré nebolo prijaté Parlamentom ako spoluzákonodarcom, čím by sa obmedzil výklad pojmov „ustanovenia o verejnom poriadku” a „vnútroštátne ustanovenia s kľúčovým významom pre politickú situáciu” iba na záväzné pravidlá ustanovené v právnych predpisoch,
- AA. keďže rozsudok vo veci Albany (C-67/96) v oblasti práva upravujúceho hospodársku súťaž poskytol odborovým zväzom značný a široký priestor na právnu úpravu otázok týkajúcich sa trhu práce,
- AB. keďže sa konštatovalo, že v rámci ESD a medzi ESD a jeho generálnymi advokátmi existovali rozdielne názory a výklady v rôznych veciach týkajúcich sa smernice o vysielaní pracovníkov, najmä vo veci C-341/05 Laval¹ a vo veci C-346/06 Rüffert²; keďže v prípade, že sa takéto názory a výklady líšia, môže byť potrebné objasniť vyváženosť medzi základnými právami a slobodami,
- AC. keďže výber právneho základu pre smernicu o vysielaní pracovníkov je založený na úvahe, že vyslaní pracovníci nevstupujú na pracovný trh hostiteľského štátu; keďže z neexistencie časovej lehoty na uznanie pracovníka za „vyslaného“ v kombinácii s častým používaním všeobecného pojmu vysielania pracovníkov vyplýva, že vyslaní pracovníci napriek tomu často vstupujú na pracovný trh hostiteľského štátu,
1. zdôrazňuje, že sloboda poskytovania služieb je jedným zo základných kameňov európskeho plánu; domnieva sa však, že táto sloboda by mala zohľadňovať, na jednej strane, základné práva a ciele v sociálnej oblasti ustanovené v zmluvách a, na druhej strane, právo verejných a sociálnych partnerov zabezpečiť nediskrimináciu, rovnaké zaobchádzanie a zlepšenie životných a pracovných podmienok; pripomína, že kolektívne rokovania a kolektívne konanie sú základnými právami uznanými Chartou základných práv Európskej únie a že rovnaké zaobchádzanie je základnou zásadou Európskej únie;
  2. domnieva sa, že každý občan EÚ by mal mať právo na prácu kdekoľvek v Európskej únii a teda aj právo na rovnaké zaobchádzanie; z tohto dôvodu ľutuje, že toto právo sa neuplatňuje v celej EÚ v rovnakej miere; zastáva stanovisko, že Komisia by mala podrobne preskúmať prechodné opatrenia, ktoré zostávajú v platnosti, s cieľom prehodnotiť, či sú naozaj nevyhnutné na zabránenie narušeniam vnútroštátnych pracovných trhov, a ak sa zistí, že tomu tak nie je, mali by sa čo najskôr zrušiť;
  3. zdôrazňuje, že sloboda poskytovať služby nie je v rozpore so základným právom sociálnych partnerov podporovať sociálny dialóg a uplatňovať právo na protest, najmä pretože ide o ústavné právo vo viacerých členských štátoch; zdôrazňuje, že zámerom

---

¹ Rozsudok Súdneho dvora z 18. decembra 2007 vo veci C-341/05 Laval un Partneri Ltd [2007] Zb. s. I-11767 (vec Laval).

² Rozsudok Súdneho dvora z 3. apríla 2008 vo veci C-346/06 Rüffert, zatiaľ neuvyverejnené v Zb. (pozri Ú. v. EÚ C 128, 24.5.2008, s. 9.).

Montiho doložky bola ochrana základných ústavných práv v súvislosti s jednotným trhom; zároveň pripomína, že sloboda pohybu pracovníkov je jedným zo štyroch slobôd na vnútornom trhu;

4. víta Lisabonskú zmluvu a skutočnosť, že Charta základných práv Európskej únie má byť právne záväzná; toto zahŕňa právo odborových zväzov rokovať a uzatvárať kolektívne zmluvy na zodpovedajúcich úrovniach a v prípade konfliktu záujmov uskutočňovať kolektívne akcie (napr. štrajk) na ochranu svojich záujmov;
5. zdôrazňuje, že sloboda poskytovať služby nie je nadradená základným právam uvedeným v Charte základných práv Európskej únie, a najmä právu odborových zväzov na protest, keďže v niektorých členských štátoch je to ústavné právo; zdôrazňuje preto, že na základe rozsudku Európskeho súdneho dvora vo veci Rüffert, Laval a Viking sa ukázala nevyhnutnosť objasniť, že hospodárske slobody ustanovené v zmluvách by sa mali vysvetľovať takým spôsobom, aby sa neporušovalo uplatňovanie základných práv v sociálnej oblasti uznaných právnymi predpismi členských štátov a Spoločenstva vrátane práva rokovať, uzatvárať a presadzovať kolektívne zmluvy a uskutočňovať kolektívne akcie, a aby sa pri uplatňovaní týchto základných práv v rámci spoločenského záujmu a ochrany pracovníkov nenarúšala autonómia sociálnych partnerov;
6. zdôrazňuje, že smernica o vysielaní pracovníkov umožňuje verejným orgánom a sociálnym partnerom hľadať podmienky zamestnania a pracovné podmienky, ktoré sú pre pracovníkov výhodnejšie v súlade s rozličnými tradíciami v členských štátoch;
7. zdôrazňuje, že odôvodnenie 22 v smernici o vysielaní pracovníkov uvádza, že smernica sa nedotýka právnych predpisov členských štátov, ktoré sa týkajú kolektívnej akcie na ochranu záujmov odborov a profesií, čo je potvrdené v článku 137 ods. 5 zmluvy o ES;
8. zdôrazňuje preto potrebu zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie, rovnakú odmenu za rovnakú prácu na rovnakom pracovnom mieste pre mužov aj ženy, ako je uvedené v článkoch 39 a 12 Zmluvy o ES; usudzuje, že v rámci slobody poskytovať služby alebo slobody usadiť sa nemôže štátna príslušnosť zamestnávateľa, zamestnancov alebo vyslaných pracovníkov byť odôvodnením nerovností týkajúcich sa pracovných podmienok, odmieny alebo uplatňovania základných práv, akým je napríklad právo na štrajk;
9. zdôrazňuje, že je dôležité zabrániť negatívnym vplyvom na vzory trhu práce, ktoré sú už dnes schopné spájať vysoký stupeň pružnosti na trhu práce s vysokou úrovňou istoty, a aby sa namiesto toho naďalej podporoval tento prístup;

Všeobecný vplyv

10. poznamenáva, že horizontálny účinok niektorých ustanovení Zmluvy o ES závisí od splnenia konkrétnych podmienok, okrem iného podmienky, že tieto ustanovenia udeľujú práva jednotlivcovi, ktorý má záujem dodržiavať príslušné povinnosti; vyjadruje znepokojenie nad tým, že za osobitných podmienok vyplývajúcich z rozsudkov, ktoré nedávno vyniesol Európsky súdny dvor, bola riadne zistená horizontálna účinnosť článku 43 Zmluvy o ES, a domnieva sa, že by to mohlo viesť k predloženiu ďalších vecí pred Európsky súdny dvor;

11. víta skutočnosť, že podľa zásad a tradícií Európskej únie zaviedlo mnoho členských štátov v spolupráci so sociálnymi partnermi prísne normy týkajúce sa pracovných podmienok, ktoré zlepšujú životné podmienky všetkých pracovníkov a posilňujú hospodársky rast i konkurencieschopnosť;
12. domnieva sa, že zámer zákonodarcu v smernici o vysielaní pracovníkov a smernici o službách nie je v súlade s výkladmi, ktoré môžu napomáhať nespravodlivej hospodárskej súťaži medzi podnikmi; konštatuje, že podniky, ktoré podpíšu a budú dodržiavať kolektívne zmluvy, budú v rámci hospodárskej súťaže znevýhodnené v porovnaní so spoločnosťami, ktoré tak odmietnu urobiť;
13. zároveň sa domnieva, že sloboda poskytovať cezhraničné služby na vnútornom trhu sa viac posilní tým, že sa zabezpečí, aby sa na domácich a zahraničných poskytovateľov služieb vzťahovali rovnaké trhové podmienky na mieste poskytnutia služby;
14. aktívne podporuje konkurencieschopnosť na základe poznatkov a inovácie, ako ustanovuje lisabonská stratégia;
15. spochybňuje zavedenie zásady proporcionality pri žalobách proti podnikom, ktoré spoliehaním sa na právo usadiť sa alebo právo poskytovať služby mimo vlastného štátu zámerne znevýhodňujú podmienky zamestnania; domnieva sa, že nemôžu existovať pochybnosti o využívaní práva na protesty na podporu rovnakého zaobchádzania a zabezpečenie dôstojných pracovných podmienok;
16. zdôrazňuje skutočnosť, že z hospodárskych slobôd EÚ sa nemôže vyvodzovať, že oprávňujú podniky k nedodržiavaniu či obchádzaniu vnútroštátnych právnych predpisov a postupov v sociálnej a pracovnej oblasti ani k nespravodlivej hospodárskej súťaži v oblasti odmeňovania a pracovných podmienok; domnieva sa preto, že cezhraničné opatrenia podnikov, ktoré by mohli narušiť podmienky zamestnania v hostiteľskej krajine, by mali byť proporcionálne a v žiadnom prípade sa nemôžu automaticky odôvodňovať ustanoveniami zmluvy, napr. o voľnom pohybe služieb alebo o samotnej slobode usadiť sa;
17. zdôrazňuje, že v právnych predpisoch Spoločenstva sa musí dodržiavať zásada nediskriminácie; ďalej zdôrazňuje, že zákonodarný orgán Spoločenstva musí zabezpečiť, že sa nebudú vytvárať prekážky kolektívnym zmluvám, napríklad tým, ktoré sú v súlade so zásadou rovnakej odmeny za rovnakú prácu pre všetkých pracovníkov na pracovisku, bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť alebo štátnu príslušnosť ich zamestnávateľa na mieste, kde sa služba poskytuje, alebo protestom na podporu takejto zmluvy, ktorá je v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo praxou;
18. potvrdzuje, že rozsudky Európskeho súdneho dvora vo veciach Laval a Rüffert a Luxemburg boli príčinou vážneho znepokojenia, pokiaľ ide o spôsob, akým sa musia vykladať smernice o minimálnej harmonizácii;
19. konštatuje, že sociálne faktory uvádzané v článkoch 26 a 27 smernice 2004/18 (smernica o verejnom obstarávaní) umožňujú členským štátom vytvárať spravodlivé podmienky hospodárskej súťaže prostredníctvom stanovovania podmienok zamestnania

- a pracovných podmienok, ktoré presahujú povinné predpisy minimálnej ochrany;
20. domnieva sa, že obmedzený právny základ smernice o vysielaní pracovníkov, pokiaľ ide o voľný pohyb, viedol k tomu, že smernica o vysielaní pracovníkov sa vykladá ako výslovná výzva k nespravodlivej hospodárskej súťaži v oblasti miezd a pracovných podmienok; z toho dôvodu musí byť právny základ smernice o vysielaní pracovníkov rozšírený tak, aby obsahoval zmienku o voľnom pohybe pracovníkov;
  21. zdôrazňuje, že súčasný stav by mohol mať za následok situáciu, v ktorej by na pracovníkov v hostiteľskej krajine bol vyvíjaný tlak hospodárskej súťaže v podobe nízkych miezd; domnieva sa preto, že vo všetkých členských štátoch sa musí zabezpečiť jednotné vykonávanie smernice o vysielaní pracovníkov;
  22. pripomína, že deväť členských štátov ratifikovalo ILO dohovor č. 94 o pracovných doložkách (verejné zmluvy); ľutuje, že dokonca súdne rozhodnutia nezohľadňujú dostatočne ILO dohovor č. 94 a je znepokojený tým, že uplatňovanie tohto dohovoru v príslušných členských štátoch je pravdepodobne v rozpore s uplatňovaním smernice o vysielaní pracovníkov;
vzýva Komisiu, aby naliehavo objasnila túto situáciu a naďalej podporovala ratifikáciu tohto dohovoru s cieľom posilnenia ďalšieho vývoja sociálnych doložiek v predpisoch týkajúcich sa verejného obstarávania, čo samé o sebe je cieľom smernice o verejnom obstarávaní;
  23. konštatuje, že podľa dohovorov Medzinárodnej organizácie práce ILO č. 87 a č. 98 môžu byť obmedzenia práva na protest a základných práv odôvodnené na základe zdravia, verejného poriadku a podobných hľadísk;

Požiadavky

24. vyzýva všetky členské štáty, aby náležite vykonávali smernicu o vysielaní pracovníkov; zdôrazňuje ďalej, že právne predpisy v oblasti pracovného trhu a pravidiel pre rokovanie a kolektívne zmluvy sú v právomoci členských štátov a sociálnych partnerov; zdôrazňuje v tejto súvislosti, že úlohou členských štátov je naplno využívať a zlepšovať opatrenia zamerané na prevenciu, monitorovanie a uplatňovanie v súlade so zásadou subsidiarity;
25. domnieva sa, že súčasné právne predpisy Spoločenstva majú medzery aj nezrovnalosti, a preto je ich možné ľahko použiť na výklad smernice o vysielaní pracovníkov, ktorý nebol zámerom zákonodarcu Spoločenstva, ktorý hľadal spravodlivú rovnováhu medzi slobodou poskytovať služby a ochranou práv pracovníkov; vyzýva Komisiu, aby pripravila potrebné legislatívne návrhy, ktoré by v budúcnosti pomohli zabrániť vzniku konfliktných výkladov;
26. víta preto vyhlásenie Komisie z 3. apríla 2008, v ktorom sa Komisia zaväzuje, že bude nielen pokračovať v zabraňovaní hospodárskej súťaže založenej na nízkych sociálnych normách, ale tiež zdôraznila, že sloboda poskytnúť služby nie je v rozpore so základným právom na štrajk a členstvo v odboroch ani im nie je nijako nadradená; povzbudzuje vykonávanie záverov Rady z 9. júna 2008 bez oneskorenia, aby sa napravili nedostatky

pri vykonávaní, zabránilo ďalším problematickým situáciám a prípadom zneužívania a vytvorilo sa žiaduce prostredie vzájomnej dôvery; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby podporili užšiu spoluprácu medzi členskými štátmi, vnútroštátnymi orgánmi a Komisiou zameranú na monitorovanie a výmenu osvedčených postupov; domnieva sa, že by to bol účinný spôsob boja proti zneužívaniu;

27. víta informáciu Komisie, že je teraz pripravená preskúmať vplyv vnútorného trhu na pracovné práva a kolektívne rokovanie;
28. navrhuje, aby toto preskúmanie nevyučovalo čiastkovú revíziu smernice o vysielaní pracovníkov, najmä so zreteľom na otázku uplatňovaných pracovných podmienok, mzdových úrovní, zásady rovného zaobchádzania s pracovníkmi v rámci voľného pohybu služieb, dodržovania rozličných pracovných vzorov a lehoty vysielania pracovníkov;
29. domnieva sa, že by sa nemalo ohroziť uplatňovanie základných práv, ako ich uznávajú členské štáty, dohovory ILO a Charta základných práv Európskej únie vrátane práva rokovať, uzatvárať a uplatňovať kolektívne zmluvy a práva na protest;
30. zdôrazňuje, že je nutné objasniť, že smernica o vysielaní pracovníkov a ostatné smernice nezakazujú členským štátom a sociálnym partnerom žiadať výhodnejšie podmienky zamerané na rovnaké zaobchádzanie s pracovníkmi a že existujú záruky, že právne predpisy Spoločenstva sa môžu vykonávať na základe všetkých existujúcich vzorov trhu;
31. vyzýva Komisiu, aby bezodkladne vykonávala rozhodnutia Rady, ktoré sa týkajú vytvorenia elektronického systému výmeny informácií, ktorý by mohol členským štátom umožniť účinnejší boj proti prípadom zneužívania;
32. žiada členské štáty a Komisiu, aby prijali opatrenia na boj proti prípadom zneužívania, najmä v súvislosti s činnosťou spoločností „skrývajúcimi sa za poštovými schránkami“, ktoré neprevádzkujú v krajine svojho sídla žiadnu skutočnú a zmysluplnú činnosť, ale ktoré boli založené, niekedy dokonca priamo hlavným dodávateľom v hostiteľskej krajine, s jediným cieľom ponúkať „služby“ v hostiteľskej krajine, aby sa vyhli plnému uplatneniu pravidiel a nariadení hostiteľskej krajiny, predovšetkým pokiaľ ide o mzdy a pracovné podmienky; vyzýva Komisiu, aby v etickom kódexe pre podniky v rámci smernice o službách stanovila jasné pravidlá na boj proti spoločnostiam poštových schránok;
33. znovu potvrdzuje, že základné sociálne práva nie sú podriadené hospodárskym právam v hierarchii základných slobôd; žiada preto o znovuvytvorenie rovnováhy medzi základnými právami a hospodárskymi slobodami v rámci primárneho práva, aby sa zamedzilo súťaženiu o nižšie sociálne normy;
34. víta spoločnú pozíciu Rady k novej smernici o dočasnej práci sprostredkúvanej cez agentúru, ktorá by zabezpečila nediskriminačný prístup od prvého dňa v práci, pokiaľ sa sociálni partneri nedohodnú inak;
35. vyzýva Komisiu, aby predložila dlho očakávané oznámenie o nadnárodnom kolektívnom rokovaní, v ktorom sa navrhuje vytvorenie právneho rámca pre nadnárodné kolektívne zmluvy;

o
o o

36. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii a parlamentom členských štátov.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Úvod

V decembri roku 2007 vyniesol Európsky súdny dvor rozsudky v dvoch prípadoch týkajúcich sa toho, akým spôsobom hľadá EÚ rovnováhu medzi hospodárskymi a sociálnymi cieľmi Zmluvy o ES. Vo *veci Viking* sa pojednávalo o kolektívnej akcii týkajúcej sa preregistrovania plavidla z Fínska do Estónska. Vo *veci Laval* sa pokúšal švédsky odborový zväz prostredníctvom kolektívnej akcie prinútiť lotyšského poskytovateľa služieb, aby podpísal kolektívnu zmluvu, keď prevádzkuje služby vo Švédsku.

V apríli roku 2008 vyniesol Európsky súdny dvor ďalší verdikt vo *veci Rüffert*. Prípád sa týka práva verejných orgánov pri zadávaní zákaziek na práce žiadať o to, aby sa spoločnosti zúčastňujúce sa verejného výberového ponukového konania zaviazali vyplácať mzdy, ktoré sú v súlade s tarifami už prijatými prostredníctvom kolektívneho vyjednávania tam, kde sa vykonáva práca, alebo či by toto mohlo byť vyhlásené za nezákonné ako obmedzenie slobody poskytovania služieb podľa článku 49 Zmluvy o ES.

Správa sa zameriava na hlavné dôsledky verdiktov a nie natoľko na problémy jednotlivých štátov s vykonávaním, ktorými je potrebné sa na vnútroštátnej úrovni okamžite zaoberať.

Zásady

Prvá časť správy sa zaoberá hlavnými zásadami pre vnútorný trh a potrebnou rovnováhou medzi voľným pohybom služieb a právami pracovníkov.

Každý by mal mať právo pracovať kdekoľvek v Európskej únii a je poľutovaniahodné, že toto právo sa neuplatňuje v celej EÚ v rovnakej miere. Toto však musí byť vyvážené základnými právami a tým, aby vlády a odborové zväzy mohli zabezpečiť nediskrimináciu a rovnaké zaobchádzanie. Nemôžeme zavierať oči, keď sú migrujúci pracovníci platení horšie ako pracovníci domáci, vysielajúc tým signál, že sú oproti domácim pracovníkom vykonávajúcim tú istú prácu menejcennejší. Je v záujme každého, aby pracovníci, či domáci, či migrujúci, mali rovnaké podmienky. **Takže rovnaké zaobchádzanie a rovnaká odmena za rovnakú prácu by mali byť vždy hlavnými zásadami.**

Dôsledky rozhodovania Európskeho súdneho dvora

Smernica o vysielaní pracovníkov

Tradične sa smernica o vysielaní pracovníkov vykladala ako *minimálna* smernica, a to v tom zmysle, že stanovuje „zdravé jadro“ minimálnych pracovných podmienok, ktoré členské štáty musia zabezpečiť, a uplatňuje ho aj na dočasných, zahraničných pracovníkov. Smernica o vysielaní pracovníkov však nevyníma systémy s vyšším stupňom ochrany. Dôvody pre tento výklad sa v smernici nachádzajú predovšetkým v článku 3 ods. 7: „*Odseky 1 až 6 nebránia uplatneniu podmienok, ktoré sú pre daných pracovníkov výhodnejšie*“.

Toto chápanie však zmenil rozsudok vo *veci Laval*, v ktorom súd konštatuje, že článok 3 ods. 7 smernice o vysielaní pracovníkov „*nemôže byť vykladaný v tom zmysle, že umožňuje hostiteľskému členskému štátu viazať poskytovanie služieb na svojom území na splnenie pracovných podmienok a podmienok zamestnania, idúc nad rámec kogentných pravidiel minimálnej ochrany*“. V rozsudku sa okrem toho uvádza, že smernica o vysielaní pracovníkov stanovuje stupeň ochrany, ktorého „povinnosť dodržiavania je hostiteľský členský štát

oprávnený uložiť podnikom“ (naše zvýraznenie) (ods. 80) a pokračuje v ďalšom odseku: „úroveň ochrany, ktorá musí byť zaručená vyslaným pracovníkom na území hostiteľského členského štátu, je v zásade ohraničená na úroveň stanovenú článkom 3 ods. 1 prvým pododsekom písm. a) až g) smernice 96/71“. To, čo hostiteľský členský štát môže uložiť hosťujúcej spoločnosti, je tak obmedzené na jadro smernice o vysielaní pracovníkov, a nič okrem toho. Inými slovami to, čo sme mysleli ako minimálnu smernicu, sa stalo smernicou *maximálnou*.

V odôvodnení tohto rozsudku súd z praktických dôvodov *vypustil* článok 3 ods. 7 umožňujúci výhodnejšie podmienky. Vnútroštátne dohody o mzdách možno teda, pokiaľ ide o vyslaných pracovníkov, porušovať. Tento výklad sa ďalej rozvíja a objasňuje vo veci Ruffert. Európsky súdny dvor v odseku 32 konštatuje, že bežnú mzdu v Dolnom Sasku „*nemožno považovať za pracovné podmienky výhodnejšie pre pracovníkov v zmysle článku 3 ods. 7 smernice 96/71*“. Súdny dvor ďalej uvádza, že „*by takýto výklad viedol k tomu, že smernica by stratila potrebný účinok (pozri rozsudok Laval un Partneri, bod 80)*“. Inými slovami by sa smernica nemohla vykladať takým spôsobom, akým je napísaná, keďže by to odporovalo zámeru smernice, ktorým je podľa súdu zabezpečenie slobody poskytovania služieb, a nie ochrana pracovníkov.

Rovnováha medzi voľným pohybom služieb a základným právom na štrajk

Európsky súdny dvor v prípadoch Viking a Laval zavádza priamy horizontálny účinok článkov 43 a 49, ktorý môžu využiť zamestnávateľia a poskytovatelia služieb na napadnutie kolektívnych zmlúv a protestov s cezhraničným dosahom. Nezávislosť kolektívneho vyjednávania od pravidiel hospodárskej súťaže tak nie je rozšírená aj na oblasť voľného pohybu. Toto prináša riziká: vzťahy medzi sociálnymi partnermi v členských štátoch by mohli podliehať právnemu dohľadu; neistota vo vzťahoch medzi sociálnymi partnermi; „záplava“ prípadov na Európskom súdnom dvore. Akákoľvek spoločnosť má v nadnárodnom spore možnosť využiť tento rozsudok proti akciám zväzov tvrdiac, že to bolo „neprimerané“.

Verdikt hovorí, že právo na štrajk je základným právom, ale nie takým základným, ako sú ustanovenia EÚ o voľnom pohybe. Toto by mohlo viesť k hospodárskej súťaži v oblasti miezd a sťažovať odborovým zväzom zabezpečovanie rovnakého zaobchádzania.

Požiadavky

Keďže tieto verdikty dokazujú, že súčasné právne predpisy nepostačujú na zabezpečenie rovnováhy medzi slobodou poskytovania služieb a právami pracovníkov, musíme prijať okamžité opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa v európskych právnych predpisoch uskutočnili potrebné zmeny, a tým sa predišlo možným škodlivým sociálnym, hospodárskym a politickým vplyvom rozsudkov Európskeho súdneho dvora.

Mali by sa zväziť tieto zmeny:

- zrevidovanie smernice o vysielaní pracovníkov,
- zhrnutie sociálnych ustanovení Montiho smernice a smernice o službách v sociálnej doložke v primárnych právnych predpisoch alebo v nejakej medziinštitucionálnej dohode,
- okamžité prijatie smernice o agentúrach dočasného zamestnávania, v ktorej sa objasňuje, že v prípade pracovníkov najímaných týmito agentúrami treba ihneď uplatňovať rovnaké pravidlá, ako keby ich zamestnával priamo podnik,

- prijatie opatrení na boj proti spoločnostiam poštového priečinka, podnikom neprevádzkujúcim v krajine pôvodu žiaden skutočný a zmysluplný obchod, ale založeným, niekedy dokonca priamo hlavným dodávateľom v hostiteľskej krajine, s jediným cieľom ponúkať „služby“ hostiteľskej krajine, aby sa vyhli plnému uplatneniu pravidiel a nariadení hostiteľskej krajiny, predovšetkým pokiaľ ide o mzdy a pracovné podmienky.

10.9.2008

STANOVISKO VÝBORU PRE PRÁVNE VECI (*)

pre Výbor pre zamestnanosť a sociálne veci

k problematike kolektívnych zmlúv v rámci EÚ
(2008/2085(INI))

Spravodajca výboru požiadaného o stanovisko (*): Tadeusz Zwiefka

(*) Pridružené výbory – článok 47 rokovacieho poriadku

NÁVRHY

Výbor pre právne veci vyzýva Výbor pre zamestnanosť a sociálne veci, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

- A. keďže Zmluva o založení Európskeho spoločenstva uznáva základné práva ustanovené v Charte základných práv Európskej únie, ako aj v ústavách členských štátov a v rôznych medzinárodných zmluvách a dohovoroch ako základnú referenciu pre právne predpisy a prax v EÚ,
- B. keďže Zmluva o založení Európskeho spoločenstva ustanovuje určité zásady; keďže jednou z hlavných činností Spoločenstva je vytvorenie vnútorného trhu, ktorý sa vyznačuje odstránením prekážok voľného pohybu tovaru, osôb, služieb a kapitálu medzi členskými štátmi, ako aj politika v sociálnej oblasti,
- C. keďže jednou z týchto zásad je uznanie základných ústavných práv občanov vrátane práva vytvárať odbory, práva na štrajk a práva rokovať o kolektívnych zmluvách,
- D. keďže základné zásady vnútorného trhu zahŕňajú slobodu pohybu pracovníkov, slobodu usadiť sa a slobodu poskytovať služby,
- E. keďže podľa článku 39 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva voľný pohyb pracovníkov zahŕňa zrušenie akejkoľvek diskriminácie pracovníkov členských štátov na základe štátnej príslušnosti, pokiaľ ide o zamestnanie, odmenu za prácu a ostatné pracovné podmienky,
- F. keďže právo na kolektívne konanie a na uzatváranie kolektívnych zmlúv je základným právom, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť všeobecných zásad právnych predpisov Spoločenstva; keďže v tejto súvislosti by sa Súdny dvor nemal opierať o vyhlásenie Rady

a Komisie z 24. septembra 1996, ktoré nebolo prijaté Európskym parlamentom ako spoluzákonodarcom, s cieľom obmedziť výklad pojmov „ustanovenia o verejnom poriadku“ a „vnútroštátne ustanovenia s kľúčovým významom pre politickú situáciu“ iba na záväzné pravidlá ustanovené v právnych predpisoch,

- G. keďže v článku 3 ods. 1 písm. a) smernice o službách sa jasne uvádza, že táto smernica nemá nahradiť smernicu 96/71/ES (smernica o vysielaní pracovníkov)¹ a nedotýka sa jej,
- H. keďže obmedzenia základných slobôd sú podľa Zmluvy o ES možné, ak sledujú legitímne ciele zlučiteľné so zmluvou, sú oprávnené z dôvodu vyššieho verejného záujmu, sú vhodné na dosiahnutie sledovaných cieľov a neprekračujú mieru nutnú na dosiahnutie týchto cieľov; keďže zároveň podľa článku 52 Charty základných práv možno výkon práv a slobôd uznaných v tejto charte obmedziť len vtedy, ak sú tieto obmedzenia primerané a nevyhnutné a ak skutočne slúžia cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných,
- I. keďže Súdny dvor má za úlohu vykladať právne predpisy Spoločenstva z hľadiska základných práv a slobôd a zabezpečovať, aby sa pri výklade a uplatňovaní Zmluvy o ES dodržiavali právne predpisy,
- J. keďže je úlohou vnútroštátnych súdov zisťovať od prípadu k prípadu, či sú splnené kritériá, podľa ktorých sú obmedzenia základných slobôd zlučiteľné s právnymi predpismi Spoločenstva,
- K. keďže jednotné uplatňovanie a presadzovanie ustanovení smernice o vysielaní pracovníkov je nevyhnutné na zabezpečenie ich cieľov, a najmä dodržiavania ustanovení o rokovaní o kolektívnych zmluvách, ktoré sú platné v členských štátoch,
- L. keďže sa zistilo, že v rámci Súdneho dvora a medzi ním a jeho generálnymi advokátmi existujú rozdielne názory a výklady v rôznych prípadoch týkajúcich sa smernice o vysielaní pracovníkov, najmä vo veci C-341/05 Laval² a vo veci C-346/06 Rüffert³, keďže v prípade, že sa takéto názory a výklady líšia, bolo by vhodné objasniť ich s ohľadom na vyváženosť základných práv a slobôd,
  - 1. zdôrazňuje, že žiaden z posledných rozsudkov Súdneho dvora⁴ nemá vplyv na obsah akejkoľvek kolektívnej zmluvy, ktorá by mohla byť uzavretá v členských štátoch, ani na právo takúto zmluvu uzatvoriť;
  - 2. zdôrazňuje, že podľa judikatúry Súdneho dvora členské štáty nemôžu zaviesť minimálne

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1).

² Rozsudok Súdneho dvora z 18. decembra 2007 vo veci C-341/05 Laval un Partneri Ltd [2007] Zb. s. I-11767 (vec Laval).

³ Rozsudok Súdneho dvora z 3. apríla 2008 vo veci C-346/06 Rüffert, zatiaľ neuvyverejnené v zbierke (pozri Ú. v. EÚ C 128, 24.5.2008, s. 9.).

⁴ Pozri okrem uvedených rozsudkov vo veciach Laval a Rüffert aj rozsudok Súdneho dvora z 11. decembra 2007 vo veci C-438/05 International Transport Workers' Federation a Finish Seamen's Union [2007] Zb. s. I-10779 (vec Viking).

normy v iných veciach, ako sú otázky stanovené v smernici o vysielaní pracovníkov, a obsah takýchto minimálnych noriem nesmie byť určený zdrojom, ktorý táto smernica nestanovuje;

3. zdôrazňuje, že je potrebné zaručiť isté minimálne pracovné podmienky v prípadoch vysielania pracovníkov v rámci EÚ;
4. poznamenáva, že vnútroštátne pravidlá, ktoré nezohľadňujú kolektívne zmluvy – bez ohľadu na ich obsah – záväzné pre podniky vysielajúce pracovníkov do hostiteľskej krajiny v členských štátoch, kde majú tieto podniky sídlo, vedú podľa zistení Súdneho dvora k diskriminácii proti týmto podnikom, pretože sa k nim pristupuje rovnako ako k vnútroštátnym podnikom, ktoré kolektívnu zmluvu neuzavreli;
5. uznáva, že ako Súdny dvor jasne uviedol vo veciach Laval a Viking, právo na kolektívne konanie spadá do rozsahu pôsobnosti právnych predpisov Spoločenstva, najmä článkov 43 a 49 Zmluvy o ES, a preto musí byť oprávnené z dôvodu vyššieho verejného záujmu, musí byť primerané a musí využívať náležité prostriedky, ktoré nezachádzajú ďalej, ako je nevyhnutné; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že v súlade s rozsudkami Súdneho dvora môže právo na kolektívne konanie na ochranu pracovníkov takýto vyšší záujem predstavovať;
6. poznamenáva, že horizontálny účinok niektorých ustanovení Zmluvy o ES závisí od splnenia konkrétnych podmienok, okrem iného podmienky, že tieto ustanovenia udeľujú práva jednotlivcovi, ktorý má záujem na dodržiavaní takto stanovených povinností; vyjadruje znepokojenie nad tým, že za osobitných podmienok vyplývajúcich z vecí, v ktorých Súdny dvor nedávno vyniesol rozsudok, bola riadne zistená horizontálna účinnosť článku 43 Zmluvy o ES, a domnieva sa, že by to mohlo viesť k viac veciam riešeným pred súdom;
7. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili riadne vykonávanie, uplatňovanie a presadzovanie smernice o vysielaní pracovníkov; vyzýva Komisiu, aby členským štátom v súvislosti s vykonávaním, uplatňovaním a presadzovaním uvedenej smernice poskytla príslušné poradenstvo;
8. víta v tomto ohľade odporúčanie Komisie z 3. apríla 2008¹ a závery Rady z 9. júna 2008² o posilnenej administratívnej spolupráci v súvislosti s vysielaním pracovníkov v rámci poskytovania služieb;
9. vyzýva Komisiu, aby prijala potrebné opatrenia voči členským štátom, ktoré neuplatňujú právne predpisy Spoločenstva v tejto oblasti podľa interpretácie Európskeho súdneho dvora.

---

¹ Ú. v. EÚ C 85, 4.4.2008, s. 1 a Ú. v. EÚ C 89, 10.4.2008, s. 18.

² Zatiaľ neuvyverejnené v úradnom vestníku.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	9.9.2008
Výsledok záverečného hlasovania	+: 24 -: 0 0: 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Monica Frassoni, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Klaus-Heiner Lehne, Katalin Lévai, Antonio Masip Hidalgo, Hans-Peter Mayer, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Daniel Stroj, Rainer Wieland, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Vicente Miguel Garcés Ramón, Jean-Paul Gauzès, Georgios Papastamkos, Gabriele Stauner, Jacques Toubon, Ieke van den Burg
Náhradníci (čl. 178 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Renate Weber

16.7.2008

STANOVISKO VÝBORU PRE VNÚTORNÝ TRH A OCHRANU SPOTREBITEĽA

pre Výbor pre zamestnanosť a sociálne veci

k problematike kolektívnych zmlúv v rámci EÚ
(2008/2085(INI))

Spravodajkyňa výboru požiadaného o stanovisko: Małgorzata Handzlik

NÁVRHY

Výbor pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa vyzýva Výbor pre zamestnanosť a sociálne veci, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

- A. keďže právo na kolektívne konanie je uznávané ako základné právo v rámci všeobecných zásad práva Spoločenstva a keďže Európsky súdny dvor toto právo potvrdil,
- B. keďže zásada voľného pohybu služieb ako základný prvok vnútorného trhu, ako aj kľúčové ciele Únie, napríklad podpora hospodárskeho a sociálneho pokroku a posilňovanie hospodárskej a sociálnej súdržnosti, sú jadrom európskej integrácie a keďže táto sloboda by v každom prípade mala byť zlučiteľná s právom sociálnych partnerov na kolektívne vyjednávanie,
  1. zdôrazňuje potrebu zachovať rovnováhu medzi slobodou poskytovať služby a slobodou usadzovania a zaručením regulačného rámca na ochranu pracovníkov;
  2. zdôrazňuje, zohľadňujúc rozhodnutie Európskeho súdneho dvora, že stanovovanie pracovných podmienok pracovníkov vyslaných poskytovateľmi služieb z iných členských štátov, ktoré nevyžaduje ani nepovoľuje smernica 96/71/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb¹, alebo nútenie poskytovateľov služieb, aby o týchto podmienkach rokovali s odbormi, vedie k neodôvodnenému obmedzovaniu slobody poskytovania služieb; preto sa domnieva, že kolektívne konanie nesmie mať za cieľ stanovovanie pracovných podmienok, ktoré prekračujú rámec smernice 96/71/ES a ktoré nie sú dostatočne presné a prijateľné;
  3. konštatuje, že je dôležité, aby pravidlá na európskom trhu práce boli transparentné

---

¹ Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1.

a rovnocenné pre všetkých, ale tiež to, že rôzne politické tradície znemožňujú existenciu modelu jednotného trhu práce; domnieva sa, že v prípade, keď majú rozhodnutia na isté členské štáty obzvlášť výrazný dosah, by sa malo na vnútroštátnej úrovni vykonať podrobné hodnotenie vplyvu týchto rozhodnutí v konzultácii so sociálnymi partnermi;

4. zdôrazňuje, že nie je potrebné revidovať ustanovenia smernice 96/71/ES predtým, než sa na vnútroštátnej úrovni zanalyzujú a objasnia aktuálne problémy rôznych modelov kolektívnej zmluvy;
5. upozorňuje, že článok 3 ods. 7 smernice 96/71/ES umožňuje vyslaným pracovníkom využívať počas svojho vyslania do hostiteľskej krajiny výhodnejšie podmienky svojej domovskej krajiny;
6. domnieva sa, že správne uplatňovanie a presadzovanie ustanovení smernice 97/61/ES je rozhodujúce pre zabezpečenie dosiahnutia jej cieľov, ktorými sú uľahčenie poskytovania služieb a zároveň zaručenie primeranej ochrany pracovníkov, a pre plné dodržiavanie dohôd o kolektívnom vyjednávaní, ktoré existujú v členských štátoch, do ktorých sú pracovníci v rámci uvedenej smernice vysielaní;
7. vyzýva členské štáty, aby napravili nedostatky vo vykonávaní, uplatňovaní a presadzovaní smernice 96/71/ES, najmä zjednodušením administratívnych postupov a formalít a umožnením užšej spolupráce medzi administratívami členských štátov; naliehavo žiada Komisiu, aby prijala náležité opatrenia proti členským štátom, ktoré neuplatňujú právne predpisy Spoločenstva týmto spôsobom;
8. vyzýva Komisiu, aby členské štáty a poskytovateľov služieb viac usmernila, pokiaľ ide o vysielanie pracovníkov v rámci poskytovania služieb, a aby pritom zohľadnila hlavné zásady smernice 96/71/ES a rozhodnutia Európskeho súdneho dvora s cieľom zabrániť ďalším nezrovnalostiam v interpretácii uvedenej smernice;
9. vyzýva Komisiu, aby sa jasne vyjadrila, pokiaľ ide o právo členských štátov uplatňovať vyššie normy ako najzákladnejšie minimálne pracovné normy, ak tieto vyššie normy budú všeobecne uplatniteľné v rámci územia, kde sa práca vykonáva.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	15.7.2008
Výsledok záverečného hlasovania	+: 20 -: 17 0: 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Gabriela Crețu, Mia De Vits, Janelly Fourtou, Martí Grau i Segú, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Anna Hedh, Eija-Riitta Korhola, Kurt Lechner, Lasse Lehtinen, Toine Manders, Catuscia Marini, Nickolay Mladenov, Catherine Neris, Bill Newton Dunn, Zita Pleštinská, Giovanni Rivera, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Salvador Domingo Sanz Palacio, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Eva-Britt Svensson, Jacques Toubon, Barbara Weiler, Marian Zlotea
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Emmanouil Angelakas, André Brie, Colm Burke, Giovanna Corda, Jan Cremers, Benoît Hamon, Joel Hasse Ferreira, Filip Kaczmarek, Manuel Medina Ortega, José Ribeiro e Castro, Olle Schmidt
Náhradníci (čl. 178 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Dragoș Florin David, Jan Olbrycht

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	22.9.2008
Výsledok záverečného hlasovania	+: 38 -: 0 0: 5
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Jan Andersson, Edit Bauer, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Proinsias De Rossa, Harlem Désir, Harald Ettl, Ilda Figueiredo, Joel Hasse Ferreira, Stephen Hughes, Ona Juknevičienė, Jean Lambert, Raymond Langendries, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Maria Matsouka, Mary Lou McDonald, Elisabeth Morin, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Jacek Protasiewicz, Bilyana Ilieva Raeva, Elisabeth Schroedter, José Albino Silva Peneda, Kathy Sinnott, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Gabriele Zimmer
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Gabriela Crețu, Petru Filip, Sepp Kusstatscher, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Sógor, Anja Weisgerber
Náhradníci (čl. 178 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Wolfgang Bulfon, Iratxe García Pérez, Helmut Kuhne, María Isabel Salinas García